

1923 mötte George kvinnan som skulle förändra hans liv. Beryl Ingham, som tillsammans med sin syster May uppträdde som tråskodansare i gruppen "The Two Violets", var inte imponerad av Georges nummer. Hon hade varit professionell i tio år och var en av de bästa dansarna inom sitt område. Hon tyckte det var pinsamt att titta på Georges amatörmissiga nummer, men hon såg något i honom, en talang som han inte själv var medveten om, och hon var ambitiös nog för båda för att utnyttja denna talang.

De blev kära i varandra och i september 1924 gifte de sig, till hans mors förfaran. Beryl tog nu över den professionella och ekonomiska kontrollen över George och började modernisera hans nummer och stakade målmedvetet ut hans framtida karriär. I juni 1926 spelade han in sina första skivor - sex akustiska inspelningar där han fortfarande imiterade sin far. Men sedan skaffade han sig en ukulele. Han hade köpt den av en annan artist för femtio shilling. Ukulelen började införas i hans program, allt eftersom faderns profil och material gradvis togs bort för att sedan helt ersättas av en elegant brylcremes-image och framträdandet med uttrycksöst ansikte ersattes av festliga och fräcka numrer fulla av tvetydighet och låtar som slog.

UkuleleKlubben - föreningen för ukulelefrälsta
c/o Nimrod de Broen, tel. 031-139688,
Övre Husarg. 35, 413 14 Göteborg

UKULELEBLADET

UkuleleKlubbens Medlemstidning nr 1 mars 1997

SUCCÉ FÖR UKULELEKLUBBENS FÖRSTA MEDLEMSTRÄFF!

Alla tycktes trivas och verkade nöjda med första medlemsträffen den 20 feb. Lokalen var perfekt, kaffet gott, smörgåsarna delikata och stämningen hög. Alla sjöng och spelade så det stod härliga till! Kort sagt - ucke gjorde sucke!

Vi var 22 st på träffen och alla anmälde sig som medlemmar! Styrelse valdes: Nimrod de Broen (ordf.), Peter Nilsson (vice ordf.), Inger "Mimmi" Sjölin (sekr./kassör), Markus Berg (ledamot), Kent Schönström (suppleant). Medlemsavgiften ansågs för låg och höjdes därför till 100:-/år.

LÅNGBÄNKEN ÖVER - KLUBBENS NAMN BESTÄMT!

Förslaget - "Ukulele Vänner i Göteborg" - ansågs "mossigt" och flera förslag lades fram men inget föll på läppen. Många människor har varit engagerade i namnfrågan och massor av idéer har kommit fram. Nu har styrelsen beslutat "streck i debatten" och bestämt ukulele-klubbens namn till - "UKULELE-KLUBBEN"! (Efter enträget förslag från medlem nr 23 - Lars Persson). Vi hoppas att alla kan acceptera namnet - vi försökte hitta något häftigare namn men vi tror att ett enkelt namn vinner i längden.

Nimrod berättade om föreningens idé och bakgrund och tänkta aktiviteter. Om medlems-träffar (6 st per år), UkuleleBandet och UkuleleFestivalen m.m

Nimrod

UkuleleKlubben - föreningen för utvärtes beundran!

UKULELE BANDET - KLUBBENS EGEN "ORKESTER"!

Idé och programförklaring:

På första mötet presenterades idén om ett ukeband, detta föll i god jord. Tanken är att bilda ett "Spel- och SjungGäng" som på konserter och evenemang - roar och underhåller folk i och utanför uckeskuggan. Med en repertoar på ca 10 låtar, t ex "It's in the air", "On the sunny side", "Vårt eget blue Hawaii" - framförda hellre jättekul än jättebra. Kryddade med stämsång, rytminstrument och solon. Bandets verkliga elddop blir på UkuleleFestivalen i maj. Genrep för "närmast sörjande" är tänkt att bli någon gång i slutet av april!

Ukulele-Bandets repertoar (10 låtar) delas ut på nästa träff!

Peter & Markus

KLIRR I KASSAN! (Rapport från kassören).

På första medlemsträffen anmälde sig alla 22 deltagare som medlemmar i klubben (Kul!). Dessutom har vi i efterhand fått in 12 st anmälningar och därmed har vi 34 medlemmar i klubben - och fler blir det! Alla verkade nöjda med fiket. Meningen är att klubben ska tjäna några kronor på fiket. Kanske är 20 :- för billigt? Medborgarskolan stöttar klubben bl a med kopiering och porto!

- Medlemskort delas ut på nästa träff!
- Medlemsregister är på gång!
- Klubbens postgiron är på gång!
- Protokoll från medlemsträffar och styrelsemöten finns att läsa på varje möte!

Mimmi

MEDLEMSRUTA

Här finns det plats för medlemmarnas bidrag! Skriv eller ring in vad du vill ha sagt - roliga anekdoter, efterlysningar, önskemål etc.

GEORGE FORMBY STORY - del 1

George Formby föddes den 26 maj 1904 i ett av de fattigare områdena i Wigan, Lancashire. Hans far var på den tiden en revyartist som snart skulle komma att bli en av de största stjärnorna som underhöll i Edwardian music hall. George Formby Senior (vars riktiga namn var James Booth (gjorde sig inte några illusioner om livet som artist. Åren av kämpande för att nå toppen, ha nått den, det ständiga resandet som innebar att han bara kunde återvända hem ett par dagar åt gången och turnéernas påfrestande program förvärrade hans tillstånd av lufttröskatar. George blev avrådd från att följa i sin fars fotspår. Hans far sa att "det räckte med en galning i familjen", och vid sju års ålder skickades George iväg för att utbildas till jockey. Han var dock förtvivlat olycklig över att lämna sin familj och gjorde upprepade försök att rymma tillbaka hem.

1921 dog George Formby Senior, 45 år gammal, av lufttröskatarren som så länge plågat honom, och George återvände hem för att vara med på begravningen. Hans mor Eliza sa till honom att trots att hans far inte ville att han skulle bli artist, skulle George ge sig upp på scenen och imitera sin far. Hans egen ofta citerade berättelse att hans önskan att plötsligt påbörja en karriär som artist orsakades av förolämpning efter att ha sett en sämre korniker plagiera faderns nummer, är nog bara halva sanningen. Säkert tänkte han att "kan han göra det, så kan jag". Hans far hade tjänat väldigt mycket pengar, men trots ryktet att han lämnat £ 26 000 efter sig var den stora familjen i stort behov av en fortsatt inkomst, och modern hade bestämt sig. Det största problemet var att George aldrig sett sin far uppträda, så i en månad lärde Eliza honom allt hon visste om Formby Seniors nummer, och lärde honom sex låtar från grammofon-skivor. Mindre än två månader efter faderns död gjorde George sitt första framträdande på Hippodrome Kinema, Earlstown, klädd i sin fars scenkläder. Detta följdes av en kort turné. Det var ett sorgligt och patetiskt försök att återuppliva George Formby Senior. Underligt nog tog han sin mors flicknamn och annonserades som George Hoy. Han vägrade använda namnet Formby av respekt för sin far som vid det här laget förmodligen vänt sig i sin grav i Warrington.